

תת"ע (עכו) 4618-07-21 - מחמוד עבאסי נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 4618-07-21 - מחמוד עבאסי נ' מדינת ישראל/שלום עכו

תת"ע (עכו) 4618-07-21

מחמוד עבאסי

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[15.06.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ);

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 09.08.2021 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 19.05.2024.

טענות הצדדים

המבקש ביקש כי בית המשפט יורה על ביטול הרשעתו, וכי כלל לא קיבל זימון למועד הדיון הקבוע, מה גם שהכתובת המופיעה על גבי אישור המסירה אינה נכונה. עוד הוסיף כי הוא חולק על אשמתו, כופר במיוחס לו ורק לאחרונה גילה כי נשפט בהעדרו.

המשיבה ביקשה מנגד לדחות את הבקשה על הסף בטענה כי הבקשה הוגשה בשיהוי של 3 שנים ללא הסכמת תובע כמתחייב על פי חוק; וכי זימון המבקש נשלח לכתובת המופיעה במשרד הפנים ומשכך לא סתר המבקש את חזקת המסירה. עוד ציינה המשיבה כי אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש" כאשר על פי הפסיקה הדבר מהווה המצאה כדין. באשר לעילת עיוות הדין, טענה המשיבה כי בבקשה לא מפורטות טענות הגנה או עיוות דין.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003)(להלן: "עניין איטליא"); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות. תחילה יודגש כי המבקש לא תמך את טענותיו בתצהיר והבקשה הוגשה בחריגה משמעותית מסד הזמנים הקבוע בחוק כאשר די בכך כדי להביא לדחיית הבקשה על הסף. בעניין זה ראה קביעותיו של בית המשפט העליון ברע"פ 7714/23 מדינת ישראל נ' מוטי אונגר (ניתן ביום 09.11.2023) לפיהם שיהיו לבד יכול להוות טעם מספיק לדחיה הבקשה להארכת מועד להישפט (כוחם של הדברים יפה גם בענייננו).

כן ראה עניין איטליא אשר צוטט לעיל, רע"פ 2474/118 יואל גולדברג, עו"ד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 26.7.18), ורע"פ 1771/19 ליאור עבודי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 11.7.2019) הדנים בחובה לצרף תצהיר לבקשה מסוג זה בה מועלות טענות עובדתיות.

למעלה מן הצורך, בחנתי את טענות המבקש לגופו של עניין, וגם בהן אין כדי להצדיק את קבלת הבקשה וביטול פסק הדין.

המבקש טוען כי מעולם לא קיבל זימון לדיון והכתובת המעודכנת על גבי אישור המסירה אינה נכונה. טענה זו אין בה כדי להועיל למבקש. משלא טרח המבקש לעדכן את כתובתו במשרד הפנים, ומשכך לדבריו לא קיבל את הזימון לדיון, הרי שאין לו אלא להלין על עצמו. לעניין חובת אדם לעדכן את כתובתו במשרד הפנים ראה רע"פ 2096/07 כוכבי נ' מדינת ישראל, 1.5.2007; רע"פ 1673/15 אלזיאדנה נ' מדינת ישראל, 16.6.2015; רע"פ 8626/14 סמארה נ' מדינת ישראל, 10.2.2015; כן ראה דבריו של כב' השופט בולוס בעפ"ת 18412-02-24 חאלדי נ' מ"י (ניתן ביום 14.03.2024).

יתירה מזו, המבקש עצמו צירף לבקשתו העתק של אישור המסירה אשר חזר בציון "לא נדרש" כאשר נקבע זה מכבר בפסיקה כי "לא נדרש" מהווה המצאה כדון (עפ"ת 34799-04-22 אסד טבאש נ' מדינת ישראל).

לאור האמור לעיל, אני קובעת כי המבקש זומן כדון ולא הצביע על כל סיבה מוצדקת אשר מנעה ממנו להתייצב לדיון.

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו. המבקש העלה טענה כללית לפיה הוא כופר בביצוע העבירה. ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

המבקש כאמור לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

לאור האמור, הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט' סיוון תשפ"ד, 15 יוני 2024, בהעדר הצדדים.